

5 i påsktiden

Dagens bön: Kärlekens Gud, du som formar dina troende så att de blir ens till sinnes. Lär oss att älska din vilja och längta efter det du lovar oss så att vi i denna föränderliga värld alltid ser fram emot den himmelska glädjen. Genom Jesus Kristus, din Son, som lever och regerar med dig och den helige Ande, en Gud, från evighet till evighet. Amen.

Psalmer: 470, 707 (Ps 67), 715, 94, 72, 200:7-8

Texter: Hos 14:5-9, 1 Joh 3:18-24, Joh 15:9-17

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.
Joh 15:9-17

9 Så som Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Bli kvar i min kärlek.

10 Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek, liksom jag har hållit min Fars bud och är kvar i hans kärlek. 11 Detta har jag sagt er för att min glädje ska vara i er och för att er glädje ska bli fullkomlig.

12 Detta är mitt bud: att ni ska älska varandra så som jag har älskat er.

13 Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner. 14 Ni är mina vänner, om ni gör vad jag befäller er. 15 Jag kallar er inte längre tjänare, för tjänaren vet inte vad hans herre gör. Jag kallar er vänner, för jag har låtit er veta allt som jag hört av min Far. 16 Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut och bära frukt, och er frukt ska bestå. Då ska Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn. 17 Och detta befäller jag er: att ni ska älska varandra.

Herre, skriv dessa ord i våra hjärtan. Amen

Vi ska först påminna oss om tillfället Jesus sa detta till sina lärjungar. Jesus och lärjungarna hade varit samlade i en sal i Jerusalem på torsdagens afton före Jesu stora lidande och död på fredagen. Där hade de ätit påskalammsmåltiden och där hade Jesus instiftat nattvarden, och Judas hade gått ut för att förråda Jesus. Nu var de på väg ut till Getsemane. Jesus skulle snart skiljas från lärjungarna och han förberedde dem med ett längre tal där han tröstade dem, förmanade dem, gav dem stora och härliga löften om frid mitt i allt lidande, löfte om bönhörelse och löfte om att sända den helige Ande, Hjälparen. Han bad också för lärjungarna och för alla som genom deras ord skulle komma till tro. Talet och förbönen finns i Johannesevangeliet kapitel 14-17.

Vår predikotext är hämtad från den del där han förmanar lärjungarna att förbli i honom och bli rika på goda gärningar och leva sina liv i kärlek till varandra. Strax före vår predikotext hade Jesus sagt: *Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, bär han rik frukt, ty utan mig kan ni*

ingenting göra. Det ger oss viktig information innan vi hör förmaningen till ett liv i kärlek. Jesus vill att vi ska vara förenade med honom som grenarna är förenade med vinstocken. Jesus talar inte om någon fysisk förening men ändå om en verklig förening. Han talar om vår andliga förening med honom genom tron. Jesus vill att vi ska tro på honom som frälst oss från våra synder och förbli i tron. Då bär vi också rik frukt.

Jesus lär oss att vi först måste vara rättfärdiggjorda genom tron för att kunna göra gärningar som är goda och välbehaglig i Guds ögon. Om vi inte förblir i Kristus förtorkar vi andligt sett och kan ingenting göra, alltså inget som behagar Gud. Då är vi lika torra grenar som bara duger till att samlas ihop och kastas på elden som trädgårdsavfall. Kristendomen är alltså inte lik någon annan religion. I alla andra religioner måste människan först anstränga sig att göra goda gärningar för att försöka bli en god och rättfärdig människa. Men i kristendomen måste människan först vara rättfärdigförklarad genom tron på Kristus innan hon kan göra något gott. Vi blir personligen förklarade rättfärdiga helt oförtjänt när vi tar emot löftet om syndernas förlåtelse för Kristi skull. Sedan kan vi som frälsta människor börja göra goda gärningar. Det är bara den människa som genom tron är förenad med Kristus som kan göra något gott i Guds ögon. Utan honom kan vi ingenting göra. Utan tro är det omöjligt att behaga Gud. Det är bara de gärningar som framspringer ur tron på Jesus som räknas som goda gärningar inför Gud. Det är Skriftens definition på goda gärningar.

I början av vår predikotext säger Jesus till sina lärjungar: *Så som Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Bli kvar i min kärlek. Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek, liksom jag har hållit min Fars bud och är kvar i hans kärlek. Detta har jag sagt er för att min glädje ska vara i er och för att er glädje ska bli fullkomlig.* Kristendomen är ingen lagreligion som befäller yttre gärningar och besvärliga ritual som vi måste följa för att försöka vinna Guds kärlek. Nej, Kristi kärlek kommer först. Vår lydnad kommer sedan. Kristi kärlek har vi inte förtjänat men hans kärlek motiverar oss och ger oss kraft till lydnad. Vi visar vår kärlek till Jesus som först älskat oss genom att hålla hans bud.

Vi ska inte vara som onda människor som lönar gott med ont. Det godtas ju inte ens i umgänget mellan människor, långt mindre när det gäller vår gemenskap med Kristus. Den som lönar gott med ont förstör vänskapen. På samma sätt här: Liksom Fadern älskar Sonen, så har Jesus älskat oss. Han uppmanar oss att förbli i hans kärlek. Liksom Sonen hållit Faderns bud så ska vi hålla Kristi bud. Då förblir vi i hans kärlek. Men om vi förkastar honom och lever tvärt emot hans vilja då är vi lika onda människor som lönar gott med ont och då bryter vi gemenskapen med Kristus.

Bibeln berättar hur Gud bevisat sin kärlek till oss. Gud har uppenbarat sin kärlek till oss genom att sända sin Son till försoning för våra synder. Kristus visade sin kärlek till oss när han frivilligt blev lydig Fadern intill döden på korset. Av kärlek till oss tog Jesus vår synd på sig och led det straff vi förtjänat - istället fick vi syndernas förlåtelse, nåd och liv. Det kallas det saliga bytet. För hans skull räknas vi rena och rättfärdiga inför Gud. Genom tron tar vi emot denna gåva. Jesus har på det sättet återställt gemenskapen med Gud. Det är en ofattbart stor välgärning som vi inte på något sätt har förtjänat.

Jesus ger oss detta glada budskap för att vår glädje ska bli fullkomlig. Därefter ger han oss ett enda bud. Vi hör honom säga: *Detta är mitt bud att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.* Han ger oss inte en mängd bud som då Gud gav lagen till Israels folk på Sinai. Vi har inte fått en mängd bud om mat och dryck, offer, reningar, sabbater och högtider. Inget av detta lägger han på sin kyrka och han har inte befallt några nya ritualer vi ska följa, varken bönetimmar, fastor eller vallfärder. Med glädje vill vi göra hans vilja då han bara gett oss ett bud, som inte är tungt utan bara för gott med sig för andra och välsignelse för oss själva.

Jesus säger: *älska varandra så som jag har älskat er.* Detta är en kort sammanfattning av allt vad Gud befallt i andra tavlans bud. Det innefattar alla goda och kärleksfulla gärningar vi kan göra mot varandra i enlighet med Guds bud. Vi ska göra gott mot alla, och först och främst mot våra bröder och systrar i tron. Vi är ju alla grenar i samma vinstock. Vi är alla genom tron förbundna med Kristus och med varandra. På ett annat ställe i Skriften heter det: *så är vi, som är många, en enda kropp i Kristus och var för sig är vi varandras lemmar.* Jesus undervisar oss idag om hur långt denna kärlek ska sträcka sig. Kristus är vår förebild. Han säger: *älska varandra så som jag har älskat er.* Hur har Kristus älskat oss? Ja, han har gett sitt liv för oss. Jesus säger: *Ingen har större kärlek än att han ger sitt liv för sina vänner.* Vi kommer aldrig till den punkt att vi kan säga att nu är måttet är rågat och nu får det vara nog med välgärningar mot våra kristna vänner.

Jesus säger: *Ni är mina vänner, om ni gör vad jag befäller er.* Detta säger han för att ingen ska bedra sig själv. Det räcker inte med att höra vad Kristus befäller utan vi ska göra vad han befäller. Och Kristus har gett oss ett enda bud genom vilket vi ska utöva vår tro, det är detta: *älska varandra så som jag har älskat er.* Det är en skam då Kristus utvalt oss och gjort oss till sina vänner att vi bryter mot detta bud. Vi ska tvärtom visa att vi är Kristi vänner och visa att vi är tacksamma mot honom genom att genast upphöra att vara misstänksamma, upphöra med beskyllningar och anklagelser, sluta tala illa om andra. Istället ska vi göra det som är gott, hjälpa och stödja varandra, och tala vänligt till varandra

och tala gott om varandra, säga något till uppbyggelse och göra något till glädje för andra. Det är en stor sak att Guds Son vill kalla oss sina vänner. Den vänskapen ska vi visa stor vördnad i både ord och gärningar. Vi ska visa vem som är vår bästa vän genom att göra hans vilja.

Det är för övrigt första gången i Skriften som Kristus här kallar de troende för sina ”vänner”. Jesus säger: *Jag kallar er inte längre tjänare, för tjänaren vet inte vad hans herre gör. Jag kallar er vänner, för jag har låtit er veta allt som jag hört av min Far. Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut och bära frukt, och er frukt ska bestå.* Vi har inte utvalt Kristus och vunnit hans vänskap genom välgärningar som vi gjort, nej, han har utvalt oss och kallar oss sina vänner därför att han uppenbarat Guds nåds evangelium för oss och gett oss tron. Och han har utvalt oss i ett bestämt syfte; nämligen för att vi ska bära frukt som består. Han har bestämt oss till att älska varandra, hjälpa och stödja varandra och vara vänliga mot varandra. Det kallar han en frukt som består.

Det är mycket som vi människor gör som saknar bestående värde. Men kärlekens gärningar som vi gör mot varandra, de vänliga orden som sägs, den hjälpsamma handen som sträcks ut, den goda tanken som tänks, allt detta är frukt som består och har ett evigt värde. Sådana små vardagliga välgärningar har löfte med sig om evig lön. Ja, Jesus säger på ett ställe: *den som ger en av dessa små en bägare friskt vatten att dricka, därför att det är en lärjunge - amen säger jag er: Han skall inte gå miste om sin lön.* Det är en lön som Jesus ger till alla dem som redan genom tron äger en skatt i himlen.

Dagens stycke ur Johannesevangeliet avslutas med ett löfte om bönhörelse och en påminnelse om vad Jesus befallt. Jesus säger: *jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut och bära frukt, och er frukt ska bestå. Då ska Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn. Och detta befaller jag er: att ni ska älska varandra.* Att be i Jesu namn är att be i tron på att Jesus har sonat vår synd med sitt offer och gett oss tillträde till Gud. Sådana böner i Jesu namn kan bara de människor be som genom tron på Guds ord förblir i Kristus. Där den tron är sann är vi inte bara hörare utan verkliga görare. På så sätt ska vi pröva oss själva och våra gärningar. Men vi ska inte grunda vår visshet om bönhörelse på våra gärningar utan på Kristus – på hans ord och löfte. Han som älskar oss är trofast. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, du har älskat oss och utgett dig själv för oss. Forma oss så att vi blir lika dig. Hjälp oss att göra det som har ett bestående värde, det som du

befallt och bestämt för oss – att vi ska älska varandra. Bevara oss i tron på dig till den dag du kommer i härlighet. Amen.